

РЕШЕНИЕ

№ 871

гр. София, 13.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **10441** по описа за **2022** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на „Раса“ ЕООД, [населено място], чрез адвокат И., срещу решение № 3500/21.09.2022 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 12913/21 г. по описа на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение, (НО), 115 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 588122-F588726/16.07.2021 г., издадено от началник на отдел на „Оперативни дейности“ – С. в ЦУ на НАП - С..

С оспореното НП на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 500 лева на основание чл. 185, ал. 2 от ЗДДС във вр. с чл. 185, ал. 1 от с.з, за неизпълнение на законово задължение чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (Наредбата).

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е незаконосъобразно и неправилно. Излага подробни съображения за приложимост на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. От съда се иска съдебният акт да бъде отменен и да се постанови нов, с който да се отмени наказателното постановление с така определения размер на административното наказание. Алтернативно, моли делото да бъде върнато за разглеждане от друг състав на въззивни съд. Претендира присъждане на разноските по

делото.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът се представлява от адвокат И., който поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба не се представлява. От пълномощника му са представени писмени бележки по съществуването на спора. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора, включително е проведен разпит на актосъставителя и свидетеля при съставянето на АУАН. От техните показания и от събраните в хода на производството писмени доказателства съдът е приел, че на 05.02.2021 г., в 17:27 часа е извършена проверка от служители на НАП в търговски обект – йога студио, стопанисван от „Раса“ ЕООД находящ се в [населено място], [улица], № 25. В хода на проверката е било установено, че дневният оборот от монтирания в обекта ЕКАПФ, модел DATECS DP – 150, ИН на ФУ DT768925 и ИН на ФП 02768925 съгласно дневен отчет от ФП е в размер на 0.00 лв. Фактическата наличност в касата на обекта е в размер на 34,10 лв., съгласно изготвен опис на паричните средства. Фискалното устройство притежава функциите „служебно въведени“ и „служебно изведени“ суми. Установената промяна в касовата наличност е в размер на 34,10 лв. и представлява въвеждане на пари в касата, която не е отразена във фискалното устройство в момента на извършването ѝ с точност до минута. Във връзка с извършената проверка са изготвили протокол от дата 05.02.2021 г.

За констатираното нарушение е съставен Акт за установяване на административно нарушение АУАН № F 588726/08.02.2021 г., връчен на представител на сочения за нарушител, който го е подписал без възражение.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че описаното в НП административно нарушение наистина е извършено, поради което е потвърдил последния.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е връчено на адвокат И. (процесуален представител) на 04.10.2022 г. Касационната жалба е подадена чрез СРС на 16.10.2022 г. /вх. № 220568/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства. Разпитан е

актосъставителя и свидетелят по съставянето на АУАН. Обсъдени са и събраните писмени доказателства. Показанията са разгледани в съвкупност с останалите събрани доказателства. В решението са изложени ясни мотиви, относно това защо следва да се даде предимство на показанията на актосъставителя и свидетелят по съставянето на АУАН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Изводите на СРС се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция, поради което не следва да бъдат преповтаряни. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на чл. 42 от ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Жалбоподателят не е ангажирал никакви други доказателства, които да обосноват извода, че отразената в акта фактическа обстановка не отговаря на действителната.

Настоящият съдебен състав приема изводите на СРС, че в случая е неприложима разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

Според чл. 185, ал. 2 от ЗДДС, извън случаите по ал. 1 на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 118 или на нормативен акт по неговото прилагане, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 300 до 1000 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 3000 до 10 000 лв. Когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по ал. 1. Предвидените наказания, изразяващи се в засягането на имуществената сфера на сочения за нарушител, са със значителен размер в сравнение с повечето наказания, предвидени в други закони. Очевидно волята на държавата е насочена, не само към това да предупреди и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред, но най-вече към въздействие и предупреждение на други лица да не вършат подобни нарушения, предвид на значимостта на засегнатите, посредством нарушението, обществени отношения. Засегнатата разпоредба на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти, чрез фискални устройства задължава извън случаите на продажби, всяка промяна на касовата наличност /начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата/ да се отбелязва в момента на извършването и с точност до минута в книгата за дневните финансови отчети на страницата на съответната дата. Тази разпоредба е част от установения ред за регистрация и фискална отчетност, които са задължителни за лицата, използващи фискални устройства. Нормата има за цел създаване на условия за съпоставимост на касовата наличност с документираните със съответното фискално устройство суми от продажби и от извършени служебно въвеждане и извеждане на суми във всеки един момент.

Всяка една разлика между наличните и документираните средства пречатства проследяването на паричния поток в търговския обект и представлява нарушение на правилата за регистрация и отчетност, поради което независимо от причината, заради която се дължали парите, всяко движение на парите по касата, е следвало да се отрази. Без значение за фактическия състав на осъщественото нарушение е какъв е бил произхода на парите, тъй като безспорно е установено разлика между касовата наличност и отразените суми в дневния финансов отчет на работещото фискално устройство.

Съдът, счита за неоснователно твърдението в касационната жалба, че не става ясно каква е волята на съда, тъй като на стр. 3 в решението си е посочил жалбата за

основателна, но е изложил мотиви за неоснователност на същата. При внимателен прочит на обжалваното решение се установява, че СРС е изложил подробни мотиви, от които да се установи, че жалбата е неоснователна, освен това в диспозитива на решението от 21.09.2022 г. става ясно, че потвърждава № 588122-F588726/16.07.2021 г., издадено от началник на отдел на „Оперативни дейности“ – С. в ЦУ на НАП – С. и е осъдил „Раса“ ЕООД да заплати на ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение.

Съгласно чл. 185, ал. 2, изр. 2, вр. с чл. 1 ЗДДС, на юридическите лица и ЕТ се налага имуществена санкция в размер от 500 до 2000 лева в случаите, в които нарушението на разпоредбите от Наредба № Н – 18/13.12.2006 г. не е довело до неотразяване на приходи. Поради факта, че административно-наказващият орган я е наложил в минимален размер и приема същата за правилно определена.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на спора на ответника се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, поради което съдът дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3500/21.09.2022 г., постановено по нахд № 12913/2021 г. на СРС–НО, 115 състав.

ОСЪЖДА „Раса“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК] да заплати на Националната Агенция за приходите, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, във връзка с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, за осъществено процесуално представителство по административно дело № 10441 по описа за 2022 г. на Административен съд София - град.

Решението е окончателно.